

след това отменя предишната политика, анулирайки едностранно една по-висша директива на федералното правителство, предназначена за цялата територия на Чехословакия (Чешка Социалистическа Република 1969 & 1970). Когато се изготвят тези нови уредби, словаците протестират безуспешно, считайки ги за легитимиране на национално ниво на по-ранната, почти незаконна съпротива от страна на чешките местни власти спрямо програмата за разпръсване и, още по-зловещо, като заявка на намерение, че в бъдеще чехите ще отказват да поемат равна отговорност за един проблем от общодържавен мащаб.

[Тези промени]... вероятно са изгодни за чешките региони, където има около 40000 цигани. В Словакия, където днес имаме 170000 (от които вероятно 100000 живеят в твърде нечовешки условия), най-новата административна структура за разрешаването на циганския въпрос е извънредно неподходяща. (Словашка Социалистическа Република 1968).

Административното отделяне на Словакия от чешките земи поражда и отслабване на централния контрол над местните власти и разбиване на системното събиране на национална статистика. Въпреки това развитие все още се правят опити да се координира политиката спрямо ромите във вече отделните части на републиката под ръководството, в чешките земи, на Федералното министерство на труда и социалните грижи и, в Словакия, на специалната Правителствена комисия по въпросите на циганското население (*Komise vlády SSR pre otázky cigánských obyvateľov*). Наистина, Словакия се завръща към административната система, която контролира федералната политика от 1965 до 1968. Отношението към ромите през двадесетте години на нормализация чак до края на комунистическата власт е частично хронизирана история на спорадично и неравно развитие - често зависещо по-скоро от местни инициативи, отколкото извиращо от директиви, спуснати от столиците Прага и Братислава.